

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

12. Aprilis. Non ideo pane Angelorum abstinendum, quòd moliores non experiamur sensus: foret enim hoc perinde, ac qui vellet inediâ perire, quòd pane mellito careat. S. Ignat. vitæ l. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Nulla vox ad persuadendum aptiori demissione , plus hæc adjumenti , quam integra bibliotheca dabit . Vide : quid lentis , quid annis , quid experientia buendum.

12. Aprilis.

Non ideo pane Angelorum abstinentia quod molliores non experiamur sensu foret enim hoc perinde , ac qui vellent diâ perire , quod pane mellito careat . Ignat. vitæ l. 4.

Sicut in cibis corporalibus non semper illi magis conducunt valetudini palatum suavius afficiunt ; ita nec illa communio censenda est animæ utilior , quam sumpta majorem habet teneritudinem .

Panis solidus auget vires ; saccharum gustus prodest , non stomacho . Solida votio fide vivâ , spe firmâ , charitate affectâ absolvitur , teneris lachrymis , & miseri affectu carere tutò potest .

Illa devotionis teneritudo , corporaliter gustus , non spiritualis : illam qui appetit , scilicet non Deum querit . Puerorum dulcia sunt . Cordis & animæ , gustus & palati , cibus est Euaharistia .

Qui vulnus habet , medicinam quærit;
nec sollicitus , an suavis ? modò utilis illa
sit. Insipiens , qui medelam non admittes
ret, nisi dulcem.

13. Aprilis.

*Ille beatè vivit, qui, quoad fieri potest, & in
in Deo mentem , & Deum in mente ver-
sat assiduò. S. Ignat. vitæ l. 3. n. 1.*

Quid habet homo ex omni labore suo?
ut trochus inutili motu continuò
volvitur, donec concidat ; ita sine fructu
humanæ agitantur curæ , nisi in eo quie-
scant, ad quem conditi sunt.

Difficile est curis distrahi, & mente im-
mobiliter in Deo hærere: sed quod potest
in acu polari natura , cur in te non possit
gratia ? quocunque volvatur illa, seu su-
dum arrideat cœlum , seu minetur turbidum,
à polo non dimovetur. Sic mobile fit
fixum.

Beata mens! quæ olympi montis æmula
tempestatibus quidem obnoxia est , sed
vertice super has altior perpetuam alit se-
renitatem. Hæc mentis in Deo fixæ felici-
tas est.

Ut soli Soli oculos indulget aquila, ita